

Завершився соціальний проєкт студентського театру EX LIBRIS

Марина Каранда (псевдонім Мирослав Качур)

У жовтні 2020 року одна з ініціативних громадських команд міста Чернігова завершила виконувати проєкт «Бюджету участі-2020. Саме час дізнатися про результати та набутий досвід, отриманий Мариною Карандою, авторкою і лідеркою виконавців проєкту №9 «Соціальна творчість студентського театру EX LIBRIS: свобода від наркотиків».

– Ваша команда вперше долучилася до впровадженної декілька років назад ініціативи відкритого розподілу міського бюджету через захист проєктів. Перемога у голосуванні та втілення у життя одного з тринадцяти малих міських проєктів – річ цікава і корисна. Розкажіть, як це відбувалося?

– Наш проєкт мистецький і педагогічний одночасно: написати та виграти його – величезна енерговитратна справа, яка сягає у минулий 2019 рік. Ми робили це вперше, тому досвід як першопрохідців особливо цінний. На цьому етапі варто висловити подяки співавторам та виконавцям – Тетяні Маринащенко, Ярославу Каранді, Ользі Дей, Сергію Забарі і рідному Національному університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка, зокрема філологічному факультету та кафедрі філософії і культурології, де знають, люблять і дієво допомагають студентському театру EX LIBRIS існувати та творити. Значна підтримка була від випускників університету та зі шкіл, де нас вже за шість років співпраці знають і охоче переглядають оригінальні соціальні і культурно-історичні вистави – це адміністрація, педагогічні працівники та учні шкіл № 12, 13, 28, 31, 33, 34, 35 та особливо тісні контакти з Чернігівським навчально-реабілітаційним центром №2 та її керівницею – пані Регіною Гусак.

– До розмови долучається менеджерка з економічних питань та адміністраторка театру EX LIBRIS Тетяна Маринащенко:

– Виконувати проєкт ми розпочати зі складного моменту – вивчення діловодства та узгодження всіх організаційно-економічних складників з міським управлінням освіти – знайшли порозуміння з юридичним відділом та бухгалтерією.

Види наших активностей складаються з трьох частин – це якісне мистецьке та психологічне навчання молодіжного колективу, виробництво сучасної вистави антинаркотичного змісту та показ культурного продукту разом із заходами, що поглиблюють соціо-педагогічний вплив на підлітків та молодь.

Взимку було проведене для молоді інтенсивне навчання з таких дисциплін як сценічна пластика та акторська майстерність (артист обласного драмтеатру

Євген Бондар), хореографія (Ольга Решотко), основи гримування та сценографії (Світлана Ненаженко), психологія наркозалежних та способи педагогічного впливу для профілактики залежності (кандидат психологічних наук Вікторія Дяченко).

Потім ми командою здійснили закупи для матеріально-технічного забезпечення роботи колективу: тканина, фурнітура, фарби, лаки, фанера, кріплення, електротовари, канцелярію.

– *Скажіть, пані Марино, що мали на увазі, плануючи мистецьке навчання?*

– Упродовж декількох етапів тривали заняття з вивчення роману-основи для постановки – це бестселер американського письменника Філіппа Діка «Потьмарення», успішно екранізований у 2006 році (у головній ролі — славетний Кіану Рівз). Актори мали круглі столи з вивчення епохи 70-х років 20 ст, комплексно розглядали соціальні проблеми, науку, техніку, літературу, кіно, побут, комунікативну культуру та гумор американців, щоб встановити паралелі з Україною. Також мали тренінгову програму від кандидата педагогічних наук Валерії Вергунової на формування колективної музичної компетентності. У лютому було здійснено новий набір студентів у підготовчу групу, заняття у якій проводили бінарно з художнім керівником випускники НУЧКу Софія Цуркан, Вікторія Ліщук, Анатолій Новак. Також студійці мали заняття з вокалу, риторики та інших необхідних складових творчої роботи.

Була написана п'єса за мотивами роману (Марина Каранда), відредагована (Вікторія Ліщук) і розпочато репетиції (Марина Каранда, Євген Бондар, Ольга Решотко). Але виникла загроза через світову епідемію і грянув карантин. Всі активності треба консервувати чи переводити у дистанційний формат? Ми адекватно сприйняли такі виклики. Дистанційно організували частину навчальної і творчої роботи – звітні літературні та декламаційні вправи викладено у соцмережах Фейсбук та Інстаграм. Також продовжили підготовчі роботи, які не потребували контактності. Це виготовлення та адаптація до підліткової свідомості баннера, буклету, програмки, мотиваторів для глядацької аудиторії (Анна Берген і Сергій Тимошук). Продовжено сценографічні роботи (Анатолій Новак, Світлана Ненаженко), роботи з виготовлення костюмів та реквізиту (Світлана Губіна, Тетяна Маринащенко, Світлана Ненаженко, Анатолій Новак).

– *Пані Тетяно, чи торкнулися вас ризики, пов'язані із перерозподілом бюджетних коштів через підготовку міста до пандемії?*

– Так, у квітні надійшла інформація, що порядок і кількість фінансування проєкту зменшено на чверть (вважаємо це вагомим внеском нашого колективу в збереження здоров'я чернігівців) – місто потребувало значних коштів для протидії пандемії. Але ми мали виконати всі заплановані активності в умовах карантинних обмежень, адже для якісної постановки вистави треба достатньо

репетицій, фізичних, інтелектуальних та емоційних зусиль як тренерського так і акторського складу.

– Коли вдалося подолати кризові моменти і вийти на фінішну пряму? Це питання до художнього керівника.

– Від часу послаблення карантину влітку ми поновили інтенсивність роботи. Режисер Євген Бондар та хореографи Ольга Решотко і Аліна Коваленко працювали у малих групах. Відбулася ротація у акторському складі. А це означає, що необхідні були додаткові зусилля тренерів для підтримки технічності і артистизму. Літературно-художня редакція, до якої, окрім керівників приєдналися магістрантки Катерина Кравченко, Марина Савеко та випускник, культуролог і вчитель англійської мови Віталій Решинський, працювала переважно онлайн. Для інших підготовчих робіт свої внутрішні двори люб'язно надали НУЧК імені Т.Г.Шевченка та Обласний художній музей імені Г.Галагана. Проєкт на благо чернігівців набув свого логічного оформлення і поки тривала жовта зона у вересні відбулися камерні покази для нашої цільової аудиторії — школярів.

– Як було досягнуто саме психолого-виховного якісного впливу?

– Після вистав для школярів та студентів відбувалися інтерактивні обговорення побаченого за участю педагогів (канд. пед. наук Ганна Жара), психологів (Тамара Панченко), наркореабілітологів із центру «Сівер» (Костянтин Карташов), держслужбовців (Людмила Мазур). Кілька разів глядачі брали участь у інтерактиві, де визначали свої емоції та кращих акторів-виконавців. Але найважливішим моментом є проведення масштабного онлайн-конкурсу рецензій, який завершився 25 жовтня. Із декількох десятків дописувачів ми відібрали фіналістів, яких відзначили подарунками у тісній співпраці з міським управлінням культури та туризму і його очільником Олександром Шевчуком разом з начальницею відділу туризму та промоції Катериною Литвин. Переможниця Євгенія Близнюк із Чернігівської гімназії №31 естетичного профілю отримала також право взяти участь у наступних мистецьких тренінгах.

Днями стало відомо, що колектив театру «EX LIBRIS» з виставою «Потьмарення» у постановці Євгена Бондаря став переможцем у п'яти номінаціях дистанційного фестивалю «Під маскою легенд», зокрема, як краща молодіжна вистава.